

**Міжнародний гуманітарний університет
Факультет медицини та громадського здоров'я
Кафедра хірургічних хвороб**

**СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Травматологія і ортопедія**

Галузь знань	<u>22 «Охорона здоров'я»</u>
Спеціальність	<u>222 «Медицина»</u>
Назва освітньої програми	<u>Медицина</u>
Рівень вищої освіти	<u>другий (магістерський) рівень</u>

Розробники і викладачі <i>(зазначаються розробники і викладачі, які викладають дисципліну - посада, наук. ступінь, вчене звання, П.І.Б.)</i>	Контактний тел.	E-mail
Старший викладач кафедри хірургічних хвороб, к.мед.н. Варзарь Сергій Олександрович	063-735-05-50	0550doc@gmail.com

1. АНОТАЦІЯ ДО КУРСУ

Предметом дисципліни «Травматологія і ортопедія» є методи діагностики, лікування та реабілітації хворих з ураженням опорно-рухового апарату.

Дисципліна є обов'язковою і ґрунтується на вивченні студентами таких фундаментальних дисциплін як анатомія людини, фізіологія, радіологія, загальна хірургія (з оперативною хірургією та топографічною анатомією) й інтегрується з хірургією, дитячою хірургією, онкологією, нейрохірургією, анестезіологією та інтенсивною терапією.

Дисципліна закладає основи вивчення студентами сімейної медицини та медицини невідкладних станів, що передбачає інтеграцію викладання з цими дисциплінами та формування умінь застосовувати знання з травматології та ортопедії в процесі подальшого навчання й у професійній діяльності.

Метою курсу «Травматологія і ортопедія» є оволодіння здобувачами вищої освіти методами діагностики, лікування та реабілітації хворих з ураженням опорно-рухового апарату.

2. ОЧІКУВАНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЯКІ ПЛАНУЄТЬСЯ СФОРМУВАТИ, ТА ДОСЯГНЕННЯ ПРОГРАМНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

У процесі реалізації програми дисципліни «Травматологія і ортопедія» формуються наступні компетентності із передбачених освітньою програмою:

Інтегральна компетентність

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у професійній діяльності в галузі охорони здоров'я зі спеціальності «Медицина», або у процесі навчання, що передбачає здійснення діагностичного пошуку і характеризується комплексністю та складністю умов та вимог.

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК4. Знання і розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.

ЗК9. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел, в тому числі до використання сучасних інформаційних технологій.

Спеціальні (фахові) компетентності

ФК1. Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.

ФК2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

ФК3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

ФК4. Здатність до визначення необхідного режиму праці, відпочинку та харчування при лікуванні та профілактиці захворювань.

ФК5. Здатність до визначення принципів та характеру лікування, реабілітації та профілактики захворювань.

ФК6. Здатність до діагностування невідкладних станів.

ФК7. Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги.

ФК8. Здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів.

ФК9. Здатність до виконання медичних маніпуляцій.

ФК10. Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.

ФК13. Здатність до проведення експертизи працездатності.

ФК14. Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.

ФК15. Здатність до оцінювання впливу навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції.

ФК21. Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.

ФК22. Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів.

Навчальна дисципліна «Травматологія і ортопедія» забезпечує досягнення **програмних результатів навчання (РН)**, передбачених освітньою програмою:

РН1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Володіти інформацією з фундаментальних і клінічних біомедичних наук, достатньою для здійснення ефективної професійної діяльності в умовах постійного оновлення фундаментальної та прикладної медичної інформації. Критично осмислювати наявні проблеми та результати досліджень в сфері своєї спеціальності. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

РН2. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми; за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання.

РН3. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу, враховуючи вік пацієнта.

РН4. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я

РН5. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань.

РН6. Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.

РН7. Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вмти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.

РН8. Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

- PH10. Проводити оцінку загального стану новонародженої дитини шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.
- PH11. Проводити оцінку та моніторинг розвитку дитини, надавати рекомендації з вигодовування та особливостей харчування залежно від віку, організувати проведення профілактичних щеплень за календарем.
- PH12. Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.
- PH13. Організувати надання медичної допомоги та лікувально-евакуаційних заходів населенню та військовослужбовцям в умовах надзвичайних ситуацій та бойових дій, в т.ч. у польових умовах.
- PH15. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.
- PH16. Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів.
- PH18. Відшуковувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію. Застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я.
- PH20. Організувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.
- PH21. Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців.
- PH24. Діяти у професійній сфері з урахуванням власної свободи і безпеки у співпраці й порозумінні з членами соціуму; вміти приймати рішення і нести за них відповідальність, ефективно працювати в команді.

Заплановані результати навчання за навчальною дисципліною

Знання:

В результаті вивчення дисципліни здобувачі вищої освіти повинні знати:

- ♦ основні принципи організації ортопедо-травматологічної допомоги населенню України;
- ♦ загальні елементи догляду за ортопедо-травматологічними хворими;
- ♦ засоби і способи транспортної іммобілізації;
- ♦ клініку, діагностику та лікування окремих гнійно-запальних захворювань м'яких тканин, сухожилків, кісток та суглобів;
- ♦ методик та особливості обстеження ортопедо-травматологічного хворого;
- ♦ структуру медичної карти стаціонарного хворого.

Здобувачі вищої освіти повинні вміти:

- діагностувати різноманітні механічні пошкодження;

- надавати першу медичну допомогу при різноманітних механічних пошкодженнях;
- накладати бинтову пов'язку на різні ділянки тіла;
- накладати та зняти гіпсову лонгету;
- вибрати засіб для транспортної іммобілізації, накладати шину Крамера, Дітерікса;
- застосувати заходи для профілактики виникнення пролежнів;
- провести диференційну діагностику при кровотечі, виявляти ознаки розвитку геморагічного шоку;
- способи тимчасової зупинки кровотечі, вибрати спосіб для кінцевої зупинки кровотечі;
- вибрати адекватний спосіб анестезії для проведення того чи іншого втручання;
- проводити збір анамнезу та об'єктивне обстеження ортопедо-травматологічного хворого;
- ♦ оформити карту стаціонарного хворого для пацієнта з механічною травмою чи ортопедичною патологією.

3. ОБСЯГ ТА ОЗНАКИ КУРСУ

Загалом		Вид заняття			Ознаки курсу		
ЄКТС	годин	Лекційні заняття	Практичні заняття	Самостійна робота	Курс, (рік навчання)	Семестр	Обов'язкова / вибіркова
3	90	14	28	48	5	10	Обов'язкова

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви тем	Кількість годин			
	усього	лекції	практ.	самост. роб.
Тема 1. Особливості обстеження травматолого-ортопедичних хворих	10	2	4	4
Тема 2. Пошкодження кісток та суглобів кінцівок, принципи лікування	12	2	6	4
Тема 3. Пошкодження грудної клітки	10	2	4	4
Тема 4. Діагностика та лікування пошкоджень хребта та таза	10	2	4	4
Тема 5. Захворювання та природжені деформації хребта та кінцівок	10	2	4	4
Тема 6. Дегенеративно-дистрофічні захворювання хребта та суглобів	8	2	2	4
Тема 7. Політравма. Травматична хвороба.	8	2	2	4

Тема 8. Лікування ортопедо-травматологічних хворих в амбулаторних умовах	6		2	4
Тема 9. Методи фізіотерапевтичного лікування в травматології і ортопедії.	4			4
Тема 10. Протезування в травматології та ортопедії	4			4
Тема 11. Кістково-суглобовий туберкульоз	2			2
Тема 12. Ускладнення при лікуванні пошкоджень опорно-рухового апарату	2			2
Тема 13. Реабілітація хворих з наслідками травм хребта та таза	2			2
Тема 14. Ендопротезування в травматології та ортопедії	2			2
<i>Усього годин</i>	90	14	28	48
Підсумковий контроль - екзамен				

5. ТЕХНІЧНЕ Й ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ / ОБЛАДНАННЯ

Студенти отримують теми та питання курсу, основну і додаткову літературу, рекомендації, завдання та оцінки за їх виконання як традиційним шляхом, так і з використанням університетської платформи он-лайн навчання на базі Moodle. Окрім того, практичні навички у пошуку та аналізу інформації за курсом, з оформлення індивідуальних завдань, тощо, студенти отримують, користуючись університетськими комп'ютерними класами та бібліотекою.

6. ПИТАННЯ ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Особливості обстеження травматолого-ортопедичних хворих <ul style="list-style-type: none"> - Особливості збору анамнезу та основні методи обстеження хворих з патологією системи опору та руху. - Способи визначення вісі кінцівок та хребта. - Основні види деформацій кінцівок та хребта. - Вимірювання довжини та об'єму кінцівок. - Методи визначення амплітуди рухів у суглобах. - Класифікація переломів, абсолютні та відносні клінічні ознаки переломів та вивихів. 	4
2	Тема 2. Пошкодження кісток та суглобів кінцівок, принципи лікування <ul style="list-style-type: none"> - Механізм ушкоджень кісток та суглобів. Частота і класифікація вогнепальних, закритих і відкритих переломів кісток. 	6

	<ul style="list-style-type: none"> - Клініка і діагностика переломів кісток верхньої і нижньої кінцівок. Обсяг першої медичної, долікарської, першої лікарської і кваліфікованої хірургічної допомоги. - Загальні і місцеві клінічні прояви пошкоджень суглобів. Ускладнення при пораненнях суглобів. Консервативні та оперативні методи лікування переломів кісток кінцівок та вивихів. Обсяг першої медичної, долікарської, першої лікарської і кваліфікованої хірургічної допомоги. 	
3	<p>Тема 3. Пошкодження грудної клітки</p> <ul style="list-style-type: none"> - Класифікація ушкоджень грудної клітки. Закриті ушкодження ребра: клініка, діагностика, лікування. - Принципи лікування "вікончатих" переломів ребра. - Види пневмотораксу: клініка, діагностика та його лікування. 	4
4	<p>Тема 4. Діагностика та лікування пошкоджень хребта та таза</p> <ul style="list-style-type: none"> - Класифікація ушкоджень хребта, їх механогенез та патоморфологія. Поняття "стабільні" та "нестабільні" ушкодження хребта. - Клінічні прояви ускладнених та неускладнених ушкоджень залежно від їх локалізації. - Надання медичної допомоги на дошпитальному етапі при різноманітних ушкодженнях хребта та шпитальному етапі у мирний час. 	4
5	<p>Тема 5. Захворювання та природжені деформації хребта та кінцівок</p> <ul style="list-style-type: none"> - Етіологія і патогенез остеохондрозу хребта. - Біомеханіка та фізіологія міжхребцевого сегмента. - Етіологія і патогенез первинного деформуючого остеоартрозу. 	4
6	<p>Тема 6. Дегенеративно-дистрофічні захворювання хребта та суглобів</p> <ul style="list-style-type: none"> - Клініка, діагностика остеохондрозу хребта різної локалізації. - Показання до консервативних та оперативних методів лікування. - Етіологія, патогенез спондильозу і спондилоартрозу. Клініка, діагностика. Принципи лікування спондильозу і спондилоартрозу. 	2
7	<p>Тема 7. Політравма. Травматична хвороба.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Патогенез травматичної хвороби, періоди її перебігу. Використання сучасних шкал бальної оцінки важкості стану травмованого. - Класифікація та побудовані на її підґрунті алгоритми діагностики, прогнозування та лікування травматичної хвороби. - Класифікація політравми та її анатомо-морфологічні особливості. Методи обстеження хворих з політравмою. - Зміст медичної допомоги потерпілим з політравмою на дошпитальному етапі та головні принципи надання допомоги на шпитальному етапі в умовах мирного та воєнного часу. 	2
8	<p>Тема 8. Лікування ортопедо-травматологічних хворих в амбулаторних умовах</p> <ul style="list-style-type: none"> - Принципи організації амбулаторної допомоги хворим з травмами та ортопедичними захворюваннями. - Організація роботи травматологічного пункту. 	2

	- Структурно-функціональні підрозділи травматологічного пункту та консультативно-діагностичного центру.	
	Усього	28

7. САМОСТІЙНА РОБОТА

До самостійної роботи студентів щодо вивчення дисципліни «Пропедевтика педіатрії» включаються:

1. Знайомство з науковою та навчальною літературою відповідно зазначених у програмі тем.
2. Опрацювання лекційного матеріалу.
3. Підготовка до практичних занять.
4. Консультації з викладачем протягом семестру.
5. Самостійне опрацювання окремих питань навчальної дисципліни.
6. Підготовка та виконання індивідуальних завдань у вигляді есе, рефератів тощо.
7. Підготовка до підсумкового контролю.

Тематика та питання до самостійної підготовки та індивідуальних завдань

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Особливості обстеження травматолого-ортопедичних хворих <ul style="list-style-type: none"> - Визначення поняття "перелом" та "вивих". - Регенерація кісткової тканини. - Вірогідні та відносні ознаки захворювань суглобів та хребта. - Використання ЯМР-томографії, УЗД та денситометрії в діагностиці уражень системи опору та руху. 	4
2	Тема 2. Пошкодження кісток та суглобів кінцівок, принципи лікування <ul style="list-style-type: none"> - Анатомо-морфологічні особливості закритих і відкритих переломів кісток та суглобів верхньої кінцівки, головні принципи надання допомоги на шпитальному етапі. Переломи проксимального відділу та діафізу плечової кістки. - Частота і класифікація переломів кісток нижньої кінцівки, їх клініка та діагностика. Ушкодження суглобів, їх класифікація, загальні та місцеві клінічні прояви. Анатомо-морфологічні особливості закритих і відкритих переломів кісток та суглобів нижньої кінцівки, головні принципи надання допомоги на догоспітальному та госпітальному етапі. 	4
3	Тема 3. Пошкодження грудної клітки <ul style="list-style-type: none"> - Гемоторакс: діагностика та лікування. - Класифікація ушкоджень груднини: клініка, діагностика, лікування. 	4
4	Тема 4. Діагностика та лікування пошкоджень хребта та таза	4

	<ul style="list-style-type: none"> - Клінічна картина при різноманітних ушкодженнях таза. - Клінічні особливості ускладнених ушкоджень таза та їх діагностика. - Принципи надання медичної допомоги хворим на дошпитальному та шпитальному етапах у мирний час. 	
5	<p>Тема 5. Захворювання та природжені деформації хребта та кінцівок</p> <ul style="list-style-type: none"> - Класифікація і клініка артрозів та остеохондрозу. - Показання до консервативного та оперативного лікування. 	4
6	<p>Тема 6. Дегенеративно-дистрофічні захворювання хребта та суглобів</p> <ul style="list-style-type: none"> - Діагностика та принципи лікування деформуючих остеоартрозів в залежності від стадії захворювання. - Показання до консервативного та оперативного лікування артрозів кульшового, колінного і гомілковостопного суглобів. 	4
7	<p>Тема 7. Політравма. Травматична хвороба.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Частота і залежність шоку на війні і у мирний час. - Сучасні уявлення про етіологію і патогенез травматичного шоку. - Клінічні прояви шоку у разі різних за локалізацією поранень. Комплексне лікування шоку. 	4
8	<p>Тема 8. Лікування ортопедо-травматологічних хворих в амбулаторних умовах</p> <ul style="list-style-type: none"> - Особливості профілактики травматизму, лікування травм в амбулаторних умовах. - Принципи амбулаторного лікування типових ортопедичних захворювань. 	4
9	<p>Тема 9. Методи фізіотерапевтичного лікування в травматології і ортопедії.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Фізичні методи лікування. Електролікування та електростимуляція. - Бальнео- та магнітотерапія. Рентгенотерапія. Лазерне опромінювання. - Гіпербарична оксигенація в травматології та ортопедії. 	4
10	<p>Тема 10. Протезування в травматології та ортопедії</p> <ul style="list-style-type: none"> - Мета та завдання реабілітації інвалідів з вадами системи опори та руху. - Особливості лікування хворих з дефектами кінцівок. - Показання та протипоказання до протезування інвалідів. - Види протезів кінцівок - косметичні, активно-косметичні. 	4
11	<p>Тема 11. Кістково-суглобовий туберкульоз</p> <ul style="list-style-type: none"> - Загальні питання патогенезу і клініки кістково-суглобового туберкульозу. Форми туберкульозу. - Туберкульозний спондиліт, фази перебігу. Клініко-рентгенологічна діагностика. 	2

	- Загальні принципи консервативного лікування. Показання до оперативного лікування та види оперативних утручань.	
12	Тема 12. Ускладнення при лікуванні пошкоджень опорно-рухового апарату <ul style="list-style-type: none"> - Ускладнення при лікуванні переломів: уповільнене зрощення, хибні суглоби, неправильне зрощення. - Контрактура Фолькмана та синдром Зудека, причини цих ускладнень, їх профілактика та лікування. - Травматичний остеомієліт. 	2
13	Тема 13. Реабілітація хворих з наслідками травм хребта та таза <ul style="list-style-type: none"> - Основні принципи реабілітації. - Медична реабілітація. - Організація та устрій реабілітаційних центрів. 	2
14	Тема 14. Ендопротезування в травматології та ортопедії <ul style="list-style-type: none"> - Визначення поняття артродез. Види артродезування суглобових поверхонь. - Визначення поняття ендопротезування. - Основні покази до застосування ендопротезування великих суглобів. Види ендопротезів. 	2
Усього		48

8. ВИДИ ТА МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Робоча програма навчальної дисципліни передбачає наступні види та методи контролю:

Види контролю	Складові оцінювання
поточний контроль , який здійснюється у ході: проведення практичних занять, виконання індивідуального завдання; проведення консультацій та відпрацювань.	50%
підсумковий контроль , який здійснюється у ході проведення іспиту.	50%

Методи діагностики знань (контролю)	фронтальне опитування; наукова доповідь, реферати, усне повідомлення, індивідуальне опитування; робота у групах; ділова гра, розв'язання ситуаційних завдань, кейсів, практичних завдань, іспит
--	---

Питання до іспиту

1. Види викривлення вісі верхньої і нижньої кінцівки.
2. Порівняльний вимір довжини верхніх та нижніх кінцівок.
3. Види скорочення кінцівок.
4. Види обмеження рухів суглобів.
5. Класифікація перелому довгих кісток.
6. Види зміщення відламків при переломі довгих кісток.
7. Вірогідні та відносні клінічні ознаки переломів довгих кісток.
8. Види іммобілізації та їх характеристика.
9. Основні принципи транспортної іммобілізації.
10. Основні правила накладення гіпсової пов'язки.
11. Види остеосинтезу переломів довгих кісток.
12. Види порушення консолідації переломів, їх причини та принципи лікування.
13. Абсолютні та відносні показання до ампутацій.
14. Види протезів кінцівок та їх характеристика.
15. Ортопедичні пристрої, їх призначення та показання до застосування.
16. Дати визначення поняття "вивих" та його класифікація залежно від часу.
17. Загальні клінічні ознаки та принципи лікування вивиху.
18. Вивих плеча. Класифікація, діагностика та лікування.
19. Вивих передпліччя. Класифікація, діагностика та лікування.
20. Вивих стегна. Класифікація, діагностика та лікування.
21. Перелом ребер. Класифікація, діагностика та лікування.
22. Перелом ключиці. Класифікація, діагностика та лікування.
23. Механізм травми та класифікація ушкоджень хребта.
24. Діагностика і методи лікування неускладненого перелому хребта.
25. Перелом плечової кістки – діагностика та методи лікування.
26. Перелом ліктьового відростка – діагностика та методи лікування.
27. Ушкодження Монтеджа і Галеацці – діагностика та лікування.
28. Класифікація та лікування перелому променевої кістки в типовому місці.
29. Діагностика і лікування перелому п'ясткових кісток і фаланг пальців кисті.
30. Механізм травми і класифікація перелому таза.
31. Діагностика і лікування переломів кісток таза.
32. Перелом стегнової кістки – класифікація, діагностика і лікування.
33. Перелом надколінка. Механізм виникнення, класифікація та лікування.
34. Механогенез ушкодження зв'язок колінного суглоба. Діагностика і лікування.
35. Ушкодження меніска колінного суглоба. Діагностика і лікування.
36. Перелом кісток гомілки – класифікація, діагностика і лікування.
37. Ушкодження Дюпюїтрена – діагностика і лікування.

38. Ушкодження Мальгєня – діагностика і лікування.
39. Ушкодження Потта-Десто – діагностика і лікування.
40. Діагностика і лікування ушкоджень зв'язок гомілковостопного суглоба.
41. Пошкодження п'яtkового сухожилка – діагностика і лікування.
42. Перелом п'яtkової кістки – діагностика і лікування.
43. Перелом плеснових кісток та фаланг пальців стопи – діагностика і лікування.
44. Діагностика остеохондрозу хребта.
45. Основні методи лікування остеохондрозу хребта.
46. Клініко-рентгенологічні стадії деформуючого артрозу.
47. Основні методи лікування деформуючого артрозу.

9. ОЦІНЮВАННЯ ПОТОЧНОЇ, САМОСТІЙНОЇ ТА ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З ПІДСУМКОВИМ КОНТРОЛЕМ У ФОРМІ ЕКЗАМЕНУ/ ЗАЛІКУ

Денна форма навчання			
<i>Поточний контроль</i>			
Види роботи	Планові терміни виконання	Форми контролю та звітності	Максимальний відсоток оцінювання
Систематичність і активність роботи на семінарських (практичних) заняттях			
1.1. Підготовка до практичних занять	Відповідно до робочої програми та розкладу занять	Перевірка обсягу та якості засвоєного матеріалу під час практичних занять	25
Виконання завдань для самостійного опрацювання			
1.2. Підготовка програмного матеріалу (тем, питань), що виносяться на самостійне вивчення	-//-	Розгляд відповідного матеріалу під час аудиторних занять або ІКР ¹ , перевірка конспектів навчальних текстів тощо	10
Виконання індивідуальних завдань (науково-дослідна робота студента)			
1.3. Підготовка реферату (есе) за заданою тематикою	Відповідно до розкладу занять і графіку ІКР	Обговорення (захист) матеріалів реферату (есе)	10
1.4. Інші види індивідуальних завдань, в т.ч. підготовка наукових публікацій, участь у роботі круглих столів, конференцій тощо.	-//-	Обговорення результатів проведеної роботи під час аудиторних занять або ІКР, наукових конференцій та круглих столів.	5
Разом балів за поточний контроль			50

¹ Індивідуально-консультативна робота викладача зі студентами

Підсумковий контроль екзамен	50
Всього балів	100

10. КРИТЕРІЇ ПІДСУМКОВОЇ ОЦІНКИ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ (для іспиту)

Рівень знань оцінюється:

- «відмінно» / «зараховано» А - від 90 до 100 балів. Студент виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно знаходити та опрацьовувати необхідну інформацію, демонструє знання матеріалу, проводить узагальнення і висновки. Був присутній на лекціях та семінарських заняттях, під час яких давав вичерпні, обґрунтовані, теоретично і практично правильні відповіді, має конспект з виконаними завданнями до самостійної роботи, презентував реферат (есе) за заданою тематикою, проявляє активність і творчість у науково-дослідній роботі;

- «добре» / «зараховано» В - від 82 до 89 балів. Студент володіє знаннями матеріалу, але допускає незначні помилки у формуванні термінів, категорій, проте за допомогою викладача швидко орієнтується і знаходить правильні відповіді. Був присутній на лекціях та семінарських заняттях, має конспект з виконаними завданнями до самостійної роботи, презентував реферат (есе) за заданою тематикою, проявляє активність і творчість у науково-дослідній роботі;

- «добре» / «зараховано» С - від 74 до 81 балів. Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, але дає недостатньо обґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки. При цьому враховується наявність конспекту з виконаними завданнями до самостійної роботи, реферату та активність у науково-дослідній роботі;

- «задовільно» / «зараховано» D - від 64 до 73 балів. Студент був присутній не на всіх лекціях та семінарських заняттях, володіє навчальним матеріалом на середньому рівні, допускає помилки, серед яких є значна кількість суттєвих. При цьому враховується наявність конспекту з виконаними завданнями до самостійної роботи, рефератів (есе);

- «задовільно» / «зараховано» E - від 60 до 63 балів. Студент був присутній не на всіх лекціях та семінарських заняттях, володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні, на всі запитання дає необґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки, має неповний конспект з завданнями до самостійної роботи.

- «незадовільно з можливістю повторного складання» / «не зараховано» FX – від 35 до 59 балів. Студент володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу.

- «незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни» / «не зараховано» F – від 0 до 34 балів. Студент не володіє навчальним матеріалом.

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами

100-бальною шкалою	Шкала за ECTS	За національною шкалою	
		екзамен	залік
90-100 (10-12)	A	Відмінно	зараховано
82-89 (8-9)	B	Добре	
74-81(6-7)	C		

64-73 (5)	D	Задовільно	
60-63 (4)	E		
35-59 (3)	Fx	незадовільно	не зараховано
1-34 (2)	F		

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Травматологія та ортопедія : підручник для студ. вищих мед. навч. закладів / за ред.: Голки Г.Г., Бур'янова О.А., Климовицького В.Г. - 2-ге вид. - Вінниця : Нова книга, 2019. - 432 с.
2. Герцен Г.І., Остапчук М.П., Остапчук Р.М. Травматологія літнього віку. Металоостеосинтез при переломах довгих кісток у людей літнього і старечого віку (видання 3-є, допов. і перероб.). - К. : Асканія, 2014. - 118 с.
3. Поворознюк В.В. Захворювання кістково-м'язової системи в людей різного віку (вибрані лекції, огляди, статті). - Київ, 2015. - 360 с.
4. Хвисьок О.М. Теорія і практика медичної реабілітації. - Х. : Майдан, 2012. - 520 с.

Додаткова:

1. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги // Літопис травматології та ортопедії. - 2018. - № 1-2 (37-38). - С. 198-219.

Електронні інформаційні ресурси

1. <http://www.moz.gov.ua/ua/portal> – офіційний веб-сайт МОЗ України;
2. <http://inmeds.com.ua> – веб-ресурс «Єдиний медичний простір»;
3. <http://www.nbuv.gov.ua> – Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського.